

במדינה

(המשך מעמוד 34)

כעבור יומיים קיבל אבישר תשובה שלילית מכל הגורמים שאל הם פנה. ממשלת הודו היתה מוכנה לממן אך ורק את כרטיסי הטיסה חוזר, אך לא הסכימה לשי-לם את הוצאות הלינה במלון.

„מה יכולתי לעשות?“ אמר אבישר, „הם היו חייבים לי רבה כסף, ולמרות שריחמתי עליהם, ולא רציתי לזרוק אותם לרחוב, לא היתה לי ברירה.“

מנהל המלון הגיש תביעה לבית-משפט השלום. בתביעה הוא דרש להחזיר לו את דמי השהייה במלון, כולל הוצאות נוספות. כמייכן הוגשה בקשה להוציא נגדם צו עיכוב יציאה מהארץ וצו לעיקול הפציה.

אייבי סופק פלמל ביום השישי בבוקר נדרשו 117 היהודים לעזוב את המלון. הם נענו לדרישה, ועזבו את המקום מבלי לעורר בעיות. הקבוצה התמקמה ב-מיגרשה החנייה שמול השגרירות האמריקאית. לעזרתם נחלצו אייבי

החדתי לרגע. למחרת נסע הבחור לירושלים ומאז לא נודעו עיק-בותיו.

„כל הקבוצה נשארה במלון. הם נראו לי חסרי-אונים לחלוטין. לא ידעו מה קרה לבגה, ראש הקבור צה שלהם, ומדוע נעלם. היה לי חבל עליהם ולכן הסכמתי שישא-רו בינתיים במלון. לא הייתה להם פרוטה. אפילו אוכל לא היה ב-כולתם לקנות.“

תרומת נוסח הודו. מסתבר, שקבוצת היהודים הולכה שולל על-ידי חברת רמאים, שהביאה, א-ר תם לארץ והבטיחה להם כאן עבר-דה, וסידור כל הצעדים הכרוכים בהבטחת לינה ואוכל. תמורת זאת שילם כל הודי עוד בבומוכי 2000 דולר, כ-130 אלף לירות.

„הבטיחו לנו 700 דולר לחודש“, סיפר מנן וידראק, אחד מהקבור צה. „בעיתון המקומי של בומביי פורסמה מודעה, שהבטיחה לכל ה-מעוניינים עבודה בארצות זרות

רבין-פרס
שאלה של אמנות

עבודה עם מישרד הפירסום של אורי בן-משה. ההסבר של בן-משה לסמיכות-זמנים זאת: „אולי מי-שהו מקנא. ורצה לסדר אותי.“ בן-משה נעצר ב-13 בנובמבר לחמישה ימים. לאחר שנעצר הגיש

הדואר של מישרד מעטפה, שבי-תוכה היו כל תצלומי המיסמכים האלה. על המעטפה לא היה שם, ולא היתה כתובת. אין לי מושג מי הגיש שם את המעטפה. אולי מישהו שרצה לסדר אותי. אין לי

(המשך מעמוד 35)
דוד פוגל מלגלג על טענה זו: „הוא ישב כאן, בכיסא שבו אני יושב עכשיו, וידע על כל מה שנעשה כאן.“

פלד ופוגל טוענים שהפריצה למישרדם היא רק חלק מהעניין. שניהם בטוחים שמצותתים לשיחור-תיהם בטלפון. עוזי פלד אומר שייחן שמלבד אורי בן-משה מעור-רבת בפרשה גם „חברת בלשים“, ומבטיח שיבקש את עזרת המיש-טרה.

לדברי עוזי פלד, אין לפרשה, מבחינתו, שום היבטים פוליטיים, אלא היבט פילי טהור. „מישהו פרץ למישרד. מישהו לקח מיס-מכים וצילם מיסמכים אחרים. מישהו הפיץ את התצלומים האלה אצל לקוחות שלי. אני רוצה ש-המישרד תיבדוק ותמצא מי זה. העניין שלי עם הצד הפוליטי נג-ד מר אחרי שהסתיים הקשר ביני-שלי. עכשיו, אם יש עניינים פו-ליטיים לצד השני, זאת אינני יכול לומר.“

סיכסוך

כספי

ר עיקבות תלונתו של פלד פעלה המישטרה במהירות: חוקריה הגיעו אל המשביר לצרכן, ומצאו שם את תצלום המיסמך החשוד כנגוב ממישרד עידן. כשבוע לאחר מכן התייצבו השוטרים בביתו של בן-משה, ועצרו אותו. במישרדו מצאו חבילה של תצלומי מיסמכים, אשר לפי החשד נגנבו ממישרד עידן. בין המיסמכים היה אחד שנשא את הכותרת „תוכנית

ווטרגייט 1 לא הוסיפה לאמינות של פרס. מה

תעשה ווטרגייט 2 לאמינות של רבין?

פרקליטו, עורך-הדין אברהם ב-ר קת, ערר לבית-המישטרה מחווי בתל-אביב, ובעיקבות הערר שוחרר בן-משה בערבות של 1000 שקל. ועוד ברקת טוען: „היום המיש-טרה כבר לא בטוחה שהיתה פריצה.“

לדברי בן-משה, קשורה הפרשה בסיכסוך כספי על פיצויי-פיטורין, העתיד להתברר בסוף דצמבר בבית-הדין לעבודה. לעוזי פלד קשה להיפרד מהכסף שהוא חייב לי, הוא טוען.

פרקליטו מספר כי הגיש צו-עיקול נגד פלד, בגין כספי הפי-צויים שהוא תובע, והמגיעים ל-50,000 שקל. צו-העיקול שהוטל ביולי על כספים שהמשביר לצרכן חב לפלד בוצע מייד, אך בוטל למחרת לאחר שבן-משה הסכים לקבל התחייבות אישית מבעלי מישרד עידן שהסכום ישולם אם יפסיד המישרד במישפט פיצויי-הפיטורין.

בינתיים הגישו עוזי פלד ואב-י שולם כץ, בעלי עידן, תביעה נג-דית, שבה הם טוענים כי לא זו בלבד שהם אינם חייבים לו דבר, אלא שהוא חייב להם כסף, משום שנטל את חלקו בהשתתפות ברייווי המישרד, בשעה שלא היו כלל רווחים.

עוזי פלד אינו מוכן לומר דבר על „תוכנית המאבק“ שכתב למען שמעון פרס. גם אורי בן-משה אינו מוכן לומר דבר על תצלומי המי-סמכים שנמצאו ברשותו.

אורי בן-משה אינו מוכן לומר מי היה אחראי לוטרנגייט מס' 1, והוא לא ידע על המיכתבים, וברור לו שגם פוגל שנטל על עצמו את האחריות. אינו האחראי הראשי. „פוגל היה סתם פקיד.“

עוזי פלד אומר שלתלונתו אין שום מניע פוליטי, אך אינו מוכן להתחייב ולומר שלפריצה שעליה התלונן לא היה מניע כוח. אורי בן-משה טוען שכל העניין נובע מסיכסוך כספי.

מושג איך הגיעו תצלומי-מיסמכים למשביר לצרכן. ברגע שבאו הי-שוטרים ואמרו מה הם רוצים, פתחתי את המגירה ונתתי להם את המיסמכים, אומר בן-משה.

עובדה מעניינת: תלונתו של עוזי פלד על הפריצה למישרדו הוגשה בדיוק כאשר התקשרו אנשי רבין, ביניהם ניבה לניר, בחווה

מאבק. מיסמך זה נוגע להתמודדות במיפגלגת-העבודה, ונכתב על-ידי עוזי פלד עצמו. המיסמכים נושאים, בחלקם, תאריכים המאוחרים מה-תאריך שבו חודל בן-משה לעבוד בעידן, באפריל השנה. כיצד הגיעו מיסמכים אלה אל בן-משה? לפני חודשיים מצאתי בתיבת

פליטים הודים לאחר הפינוי מהמלון „רוצים הביתה“

נתן ומישטרת-ישראל. אייבי סיפק מאתיים מנות פלפל, והמישטרה מיהרה לדאוג להם ללינה באכס-ניית בני-דן.

התשלום עבור הלינה מומן על-ידי מישטרת-ישראל, שראתה ב-כך צעד הומני.

בתחילת השבוע הגיעה הפרשה לסיומה הטוב. בפגישה שנתקיימה בין פרקליטו של מנהל-המלון ל-בין ניצב-מישנה חביב ממרחב הי-רקון הגיעו הצדדים לידי הסכם.

למרות הקיצוצים בתקציבה, הצ-ליחה המישטרה לגייס קרן, שתי-ממן חלק מהחובות, שהשאירו א-חריהם היהודים במלון אמבסדור. יתרת הסכום תמומן באופן כזה שמישרד-הנסיעות המעורב פרשה יחזיר 12 אלף דולר וממישרד-המיסחרי-התעשייה יתקבלו 5,000 דולר נוספים.

ביום השני בשבוע עזבה קבוצת היהודים את הארץ. כפי הנראה הי-תה זאת אחת מהקבוצות היותר מאושרות שעזבו את המדינה בעת האחרונה, לאחר שזכו למנה גדר-לה כל-יכך של תשומת-לב מצד מארחיהם הישראלים.

תמורת סכום כסף, האנשים ש-פירסמו את המודעה הבטיחו תנ-אים טובים והרבה כסף כל חודש. „המצב בהודו קשה מאוד. אין עבודה, ולא מרוויחים טוב. לכן-היה הרבה קופצים על המודעה. עזבנו את הבית, את הנשים וה-ילדים. יש ביננו פקידים, כנאים ופועלים, לכולנו הובטחה עבודה. בבומביי טיפל בנו בחור בשם שרמוה רדיוק. הוא הביא אותנו לקאהיר וגבה מאיתנו 2000 דולר עבור הסיודר. בקאהיר פגש אותנו בגה שהביא אותנו לישראל.“

„שמחנו לבוא לכאן, שמענו הר-בה על הארץ שלכם. לפני חודש נעלם בגה ומאז לא שמענו ממנו דבר. אנחנו מחכים לו במלון כבר חודש. אין לנו כסף לאוכל, שלא לדבר על כסף למימון השהייה שלנו במלון וקניית כרטיס חורה-להודו.“

מנהל המלון, אבישר, פנה אל מישרד-החוץ, מישרד-הפנים ו-השגרירות-הבריטית וביקש מהם לפנות לממשלת-הודו ולפתור את בעיית 117 היהודים, הוא גם ביקש לדאוג להחזרת החוב, שלדבריו הגיע ל-24 אלף דולר.

הטולם הזה שואל

● מדוע לקחו אנשי רבין כדובר וכפירסומאי מטעמם את האדם שניהל את המישרד, שניהל תעמולה למען פרס?

● אם נכונה טענתו של אורי בן-משה, ומישהו הניח מעטפה בתיבת-הדואר שלו — את מי רצה אותו אדם לסדר — את מישרד „עידן“, או את אורי בן-משה?

● אם נכונה טענתו של עוזי פלד, ואכן היתה פריצה למישרד — האם היה המניע לפריצה גניבת סודות מיסחריים — או סודות פוליטיים?

● האם יש קשר בין התאריך שבו חתמו אנשי רבין על החוזה עם בן-משה, ובין מועד הגשת תלו-נתו של פלד?

● מה כלל מיסמך „תוכנית המאבק“ של פלד? האם נכונה טענתו שמלבד הפריצה, שעליה התלונן, משתמשים נגדו בשיטות נוספות?

● פרשת „וטרנגייט 1“ בוודאי לא הוסיפה לאמינותו של שמעון פרס. האם יצליח רבין להחלץ מ„וטרנגייט 2“ ללא פגיעה באמינות שלו?